

Jedan drugoga su bodrili i ohrabivali

PRVE NAGRADE
 BISERNICA: Matej Sarajčić, Marko Nosić, Nikola Vincek
 BRAČ: Mihael Sarajčić, Josip Matanović
 (Klavirska pratnja: Ivana Bušić, prof.)
ZLATNA MEDALJA za 1. mjesto u kategoriji
 Josip Matanović, Mihael Sarajčić i Marko Nosić

Ah, ta Subotica! Nastavnice, gdje se nalazi taj grad?! Takva je bila reakcija naših učenika na obavijest o putovanju u Suboticu. Pa još kada su čuli da je to Međunarodno natjecanje tamburaša solista i komornih sastava... njihova radoznalost je bila fascinantna. Odmah su se putem društvenih mreža raspitali o svemu i svačemu, o bitnom i nebitnom, o pljeskavicama i šopskim salatama...

Ali sad malo šalu na stranu! Znali su jako dobro da je to vrlo jako natjecanje gdje će biti jako puno glazbenih škola iz Hrvatske, ali i škola iz Vojvodine, Srbije. Tako je i bilo.

Na put su krenuli učenici Mihael i Matej Sarajčić, dva brata koja imaju odličan smisao za humor, Josip Matanović koji je jedva dočekao da se ima s kim veselo družiti i naši najstariji Marko Nosić i Nikola Vincek koji su se pridružili veseloj "Gomilici" kako za vrijeme cijelog putovanja tako i u bodrenju prije natjecanja, jer ipak su oni naši "veterani" po broju natjecanja. Cijelim putem bilo je veselo uz puno smijeha i pošalica. Mi, nastavnici, bili smo prezadovoljni jer se osjetilo predivno zajedništvo i pozitivna atmosfera. U šali smo rekli da će sutradan pred natjecanje biti "tiha misa" i da će smijeh i brbljanje zamijeniti trema i napetost. Ali nije bilo tako.

I sutradan je bilo dosta pozitivne energije i uzajamnog pomaganja. Nakon tonske probe i usviravanja znali smo da dolazi živa izvedba u kojoj se moraju dobro koncentrirati i izvesti svoje skladbe.

Mogu ispričati jedan detalj pri usviravanju. Učenik Josip Matanović i ja namještali smo remen na braču i u tom trenutku remen je puknuo. S takvim remenom nije mogao svirati, jer remen drži vrat brača da se težina instrumenta s ruku prebaci na leđa. Pola sata pred natjecanje da se tako nešto dogodi! Naravno, nisam panično reagirala pred učenicom, ali sam nakon izlaska iz učionice pomalo panično ispitivala kolege imaju li remen viška. Pa tko bi nosio još i remen?!

Jedna kolegica mi je dala zihericu - ok, bar nešto! "Misli, smisli", sama sam sebi govorila, i - EUREKA! U tajništvu sam posudila klamericu, po njihovom govoru heftericu, i na mjestu gdje je puknuo remen zaheftala puknuta mjesta. Ma, koji divan dizajn. Josip je mogao dobiti i zlato za najljepše dizajniran remen!

Gorana Jagarinec, prof.

Mihael, Matej, Marko, Josip i Nikola prije svega su vrijedni i pristojno odgojeni učenici koji su tijekom cijele školske godine uložili izniman trud i brojne dodatne sate kako bi se što bolje pripremili za natjecanje. Rezultat toga svega bio je fenomenalan uspjeh na natjecanju.

Iskreno se nadam da su ovim pripremama za natjecanje stekli još bolje radne navike koje će im pomoći u njihovom daljnjem školovanju i životu. Sretan sam što su tijekom priprema za natjecanje svi zajedno postali jako dobri prijatelji koji su na samom natjecanju jedan drugoga bodrili i ohrabivali.

Ponosan sam jer sudjelujući na natjecanjima učenici na najbolji mogući način promoviraju naš grad i školu. Za sve te predivne trenutke i sjajne rezultate velika zahvala ide njihovim roditeljima (na odvojenom vremenu, strpljenju, prijevozu itd.) te ostaloj podršci i logistici koja nam je bila potrebna kako bismo sve to ostvarili.

Dalibor Timarac, prof.

Impressum

Izdavač:
Glazbena škola Slavonski Brod

Za izdavača:
Mirela Jagodić, ravnateljica

Glavna urednica:
Mirta Špoljarić, prof.

Urednici:
Lana Čato (Odjel za pjevanje) i Bruno Juričić
(Odjel za teorijske glazbene predmete),
učenici 3. r. SGŠ

Kontakt

Glazbena škola Slavonski Brod
Vukovarska 1
35000 Slavonski Brod

Tel./fax: 035/447-148
E-mail: glazbena@gs-sbrod-sb.skole.hr
http://www.gsslavonskibrod.com

Musica

GLASILO GLAZBENE ŠKOLE SLAVONSKI BROD

GODIŠTE V. BROJ 8

TRAVANJ 2019.

ZAVRŠEN PROJEKT *BERSIANA*

Djevojački zbor otvorio je svaki od tri koncerta, pa tako i onaj u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zadru 22. ožujka (Foto: Leon Brekalo, 4. r. SGŠ)

Iza nas su tri *Bersiane*, tri velika koncerta održana zahvaljujući suradnji glazbenih škola iz Slavenskog Broda, Zagreba i Zadra, a u povodu 145. obljetnice rođenja i 85. obljetnice smrti hrvatskog skladatelja Blagoja Berse.

Već od prvog koncerta u Slavonskom Brodu mogli smo čuti razne izvedbe, od djevojačkog zbora, djevojačke klape *Fjok*, komornih sastava, gudačkog orkestra, do solo pjevača i klavirista.

Posebno treba istaknuti učenike naše škole - među solistima bile su sopranistica Sandra Böhm i klaviristica Katarina Aračić, među komornim glazbenicima Borna Đuričić koji je sudjelovao u kvartetu gitara i trio harmonika u sastavu Ivan Horvat, Gabrijel Sočković i Lara Smolić koji su izveli posebno za ovaj projekt obrađenu Bersinu skladbu *Mjesečina*, te dvoje učenika koji su sudjelovali u zajedničkom orkestru, Leonarda Plazanić na flauti i Dominik Tomičić na violini. Uz to, djevojački zbor naše škole s tridesetak učenica bio je dio zajedničkog zbornog sastava.

"U Slavonskom Brodu je bilo, barem meni, najbolje jer si, kako se kaže, svoj na svome. Na zagrebačkom koncertu u Hrvatskom glazbenom zavodu sreli smo opet sva poznata lica, s osmjesima zbog, vjerujem, ponovnog okupljanja s drugim učenicima, kao i profesora s profesorima. Tada je posebno istaknuta važnost okupljanja ravnatelja triju glazbenih škola, kao i profesora povijesti glazbe. Zagrebački koncert gotovo istog programa bio je boljeg i snažnijeg dojma jer je ipak bilo više vremena za rad i za poboljšanja koja su učenici duže vremena mogli uvježbavati kako bi izvedbe njihovih djela bile uspješnije. Jedna od izvedbi koja mi je ostala duboko urezana

u pamćenju, posebno prilikom izvedbe u Zagrebu, zbog ugođaja i ambijenta, zasigurno je Finale iz Suite *Bersiana*, koju je za gudački orkestar prema skicama Blagoja Berse skladao Zoran Juranić. Naše putovanje završili smo u Zadru, u Hrvatskom narodnom kazalištu, radujući se zbog ponovnog druženja. Bilo je predivno i puno emocija.

Dok su se svi oni pripremali, marljivo i hrabro, ja sam sudjelovao u projektu na način da sam sve to promatrao sa strane i, da budem iskren, uživao te se radovao kao i oni zbog dojmova koje sam stekao. Ovo je nešto što uistinu vrijedi i nešto što bi se trebalo češće ostvarivati. Projekti za naprijed, a ne nazad, za oživljavanje, a ne zaboravljanje, jer ovo je nešto što zauvijek ostaje u našim srcima."

Bruno Juričić

"Sada, kada je sve završeno, mogu potvrditi da me se najviše dojmio prvi koncert u Slavonskom Brodu. Istina, ljudi bi rekli, kod kuće je najljepše, no mislim da je razlog tomu taj što smo se svi po prvi put susreli i što je sve tim trenutkom započelo. Svima je odmah bilo posve jasno da će *Bersiana* pre-rasti u puno više od samog koncerta. Svaki trenutak koji smo proveli s novim prijateljima nezaboravan je. Svi smo ostali u kontaktu pa si možete samo zamisliti kako nam je bilo lijepo na drugoj i trećoj *Bersiani* kada smo bili puno opušteniji. Zato mi je drago i počašćena sam što sam imala priliku biti dijelom ovoga projekta, jer se trud itekako isplatio. Ovi trenutci ostat će zauvijek u svima nama. Tri koncerta, više od stotinu učenika i nezaboravno iskustvo."

Lana Čato

RAZGOVOR S POVODOM

BIANCA BAN, hrvatska skladateljica svjetske karijere

U prošla dva broja *Musice* svoja razmišljanja s nama su podijelile Margareta Ferek-Petrić i Olja Jelaska, a ovoga puta to je najmlađa među njima. Bianca Ban rođena je 1986. godine u Zagrebu. Osnovna, srednja škola, akademija - sve je bilo vezano uz Zagreb, dok joj se nisu otvorila vrata svijeta. Danas je priznata skladateljica s bogatim međunarodnim iskustvom, koja se s jednakim žarom posvećuje velikim simfonijskim djelima i glazbi za video-igre.

Kakav je bio Vaš put do uspjeha i kako ste se odlučili za kompoziciju kao životni izbor?

Sve je teklo vrlo spontano i prirodno. Upisom u glazbenu školu upoznala sam i zavoljela ozbiljnu glazbu. U srednjoj glazbenoj školi *Elly Bašić* imala sam priliku naići na profesoricu i skladateljicu Sandu Majurec kod koje sam upisala izborni predmet "Vježbe iz kompozicije". Pod njenim mentorstvom otkrila sam da mi se skladanje veoma sviđa i da se želim profesionalno baviti kompozicijom. Po završetku srednje škole, upisala sam studij primijenjene kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Zlatka Tanodija. Studij je bio zanimljiv i opsežan. Obuhvaćao je teorijske predmete o klasičnoj i medijskoj kompoziciji, a radilo se i u tonskom studiju. Za diplomski rad skladala sam simfonijsko djelo koje je izvela Zagrebačka filharmonija, što me prije svega vrlo nadahnulo, a potom mi otvorilo mnoga vrata u profesionalnom smislu, s obzirom da je bilo medijski popraćeno. Tako sam postepeno počela dolaziti do prvih ozbiljnih poslova: skladanja glazbe za animirane filmove, video-igre i TV reklame. Uz to sam paralelno nastavila skladati koncertnu glazbu. Trenutno su me putovi posve preusmjerili u područje medijske kompozicije, kojoj sam se u potpunosti posvetila.

Koliko lako i koliko često dolazite do narudžbi novih djela i može li se živjeti od skladanja?

Kao i u svemu drugom, najteže je početi. Kasnije se vrata sama otvaraju i pružaju se razne nove mogućnosti. Može se živjeti od skladanja, no potrebna su razna odricanja, puno ljubavi i puno konstantne vlastite nadogradnje. Korisno je okružiti se ljudima i suradnicima koji mogu obavljati određene poslove menadžerske prirode jer je uvijek lakše i produktivnije kad se umjetnik prije svega fokusira na svoju primarnu djelatnost.

Smatrate li neku svoju skladbu "najboljom"? Uz koju ste skladbu najviše vezani?

Skladatelj umjetničku zrelost postiže iskustvom jer svaka nova skladba nauči nečemu novom. Ne smatram neku određenu svoju skladbu najboljom, a vezana sam uz svoje novije skladbe koje su snimane u izvrsnim svjetskim studijima.

Karijeru gradite u inozemstvu. Zašto? Jeste li mislili da je karijera u Hrvatskoj nemoguća za Vas ili je nešto drugo u pitanju?

Iako volim doprinostiti svojim radom u vlastitoj zemlji te bih to voljela činiti više, Hrvatska nažalost ni približno ne pruža mogućnosti koje pružaju zemlje poput Sjedinjenih Američkih Država za čije glazbene kompanije trenutno radim. Filmovi se kod nas gotovo ne snimaju, honorari su simbolični, a postoji

i nedovoljno poštovanje među suradnicima i naručiteljima. Ovdje je na cijeni osrednjost, odnosno klijenti se jednostavno zadovoljavaju njome i nemaju potrebu za boljim proizvodom, a veliki angažman i visoki nivo profesionalnosti i predanosti ne biva dovoljno prepoznat i cijenjen, što često rezultira frustracijom umjetnika, osobito onoga kojemu je stalo do visokog ranga kvalitete proizvoda. Ne znam točno što je tomu razlog, no zbog svega navedenog prirodno sam se okrenula inozemnim partnerima, gdje dobivam bolje uvjete i bolju povratnu informaciju, puno više poslovanja te samim time veću razinu motivacije.

Čime se sve kao skladateljica bavite?

Bavim se kompozicijom u njenom izvornom smislu, kao i orkestracijom, vrlo često ispisivanjem i pripremanjem partitura i dionica za svirače, ali i nekim drugim poslovima svojstvenim za medijsku kompoziciju kao što je priprema *mockupova* (u svrhu prezentacije kompozicije klijentima prije živog snimanja) uz pomoć *sampleova*, odnosno virtualnih instrumenata, za što je potrebno određeno znanje o programiranju, itd.

Kako ste se pronašli u skladanju filmske glazbe i glazbe za medije?

Skladanje filmske glazbe je vrlo uzbudljivo jer je proces dinamičan, slojevit, obuhvaća raznovrsne glazbene stilove te uključuje suradnju više ljudi (producenti, redatelji te na koncu živi svirači, ton-majstori). Na kraju svega, filmska glazba toliko bitno doprinosi slici da je zaista užitek biti dio toga procesa i promatrati kako filmu udahnujete neki novi život.

Jeste li kao dijete sanjali da ćete u budućnosti surađivati s velikim ansamblima poput Londonskog simfonijskog orkestra?

Nikada nisam svjesno očekivala ili priželjkivala takve događaje. Moj je fokus bio isključivo na glazbi i svakodnevnom usavršavanju svojih vještina. Kada je napokon došao trenutak da surađujem s takvim vrsnim ansamblima i talentiranim glazbenicima, osjećaj je bio vrlo prirodan, prvenstveno zato što

Bianca Ban: Može se živjeti od skladanja, no potrebna su odricanja, puno ljubavi i vlastite nadogradnje (Foto: Vilena Vrbanić)

tom poviješću koja mu daje posebnu atmosferu. Ne samo da su ovdje snimale legendarne *rock* zvijezde poput Beatlesa, Pink Floyda i Radioheada, već je ovaj studio dom mnogih filmskih *soundtrackova* kao što su *Lord of the Rings*, *Harry Potter*, *Star Wars*, *Shrek*, *Iron Man*, *Avengers* i *Hobbit* te brojnih drugih. Pridodajući tomu nevjerojatnu akustiku, studijsku opremu i ostale tehničke elemente na najvišem mogućem nivou, ovo je uistinu najbolje mjesto za snimanje vlastite glazbe (uz još jedan studio, *Air Lyndhurst*, koji je također u Londonu).

Ovo su stvari o kojima nikada aktivno ne razmišljam, međutim nakon što smo jednog dana snimanja sjeli na ručak, jedan od tonskih inženjera koji tamo radi usput je spomenuo kako je Johnu Williamsu Studio 1 najomiljenija dvorana za snimanje... i to je bio trenutak u kojemu sam se morala uštipnuti!

Po čemu se razlikuje skladanje za medije od skladanja klasične glazbe? Smeta li "klasičar" u Vama "filmašu" i obrnuto? Ili te dvije strane Vaše ličnosti ne mogu jedna bez druge?

Ta su dva pravca neodvojiv dio moje ličnosti. Savršeno se međusobno poklapaju, ali se ponekad i savršeno ne podnose. Naime, koncertna glazba je konkretna i apsolutna. Egzistira

sam i dalje mentalno bila fiksirana na skladbe koje su se snimale. Tek nakon što bi snimanje završilo i kada bi ljudi počeli komentirati moje objave na društvenim mrežama počela sam shvaćati kolika je uistinu privilegija bila doživjeti takvo što.

Glazbenici u Londonu su na kompletno višoj razini i ostavili su me bez teksta svojom muzičkom i tehničkom superiornošću, kombiniranom s visokim entuzijazmom i radnom etikom. Primjerice, bilo je slučajeva kada bih već odobrila snimljene *takeove* jer sam bila i više nego zadovoljna s njima, no oni su ih htjeli ponoviti jer su smatrali kako "mogu još bolje". To otprilike sažima o kakvim se glazbenicima radi. Kad pomisliš kako ne može bolje, oni dokažu suprotno.

Kako je bilo snimati vlastita djela u Abbey Roadu?

Bilo je nevjerojatno! Ipak, radi se o najslavnijem studiju na svijetu, s boga-

sama i radi sebe same, za razliku od primijenjene glazbe koja je tek jedan od elemenata u kontekstu multimedijskog produkta (filma, kazališne predstave ili slično). Treba ostaviti prostora drugim elementima da "dišu" te ih glazba ne smije ometati, već poduprijeti i oplemeniti na najbolji mogući način. S obzirom na to da imam čvrste korijene u klasičnoj glazbi, ponekad mi je bilo teško uspostaviti ravnotežu prilikom skladanja medijske, jer bih napravila dominantniju, konkretniju glazbu nego je bilo potrebno. No, s iskustvom, počela sam dobivati puno bolji osjećaj u tome smislu. Nije toliko lako kako se naizgled možda čini. S druge strane, "klasičar" u meni me stavio u prednost u mnogim drugim aspektima, ponajprije zbog slojevitog znanja koje klasična kompozicija nudi; ne samo po pitanju orkestracije i aranžiranja, već i općenito boljeg razumijevanja glazbe same.

Jeste li se ikada suočili s drugačijim tretmanom u glazbenoj industriji, s obzirom da ste žena? Postoje li u tom smislu neke predrasude?

Ako neke predrasude čak i inicijalno postoje, nestaju čim dotični "diskriminatori" poslušaju moju glazbu. Generalno govoreći, nikada osobno nisam doživjela ozbiljniju diskriminaciju na svojoj koži, iako ponekad čujem o lošim iskustvima drugih skladateljica. Međutim, ono s čim se osobno ponekad susrećem jest nešto što bih mogla nazvati "ležernom diskriminacijom", koja je više komična nego što je žalosna, jer osoba koja ju upućuje uopće nije svjesna svojih riječi. Primjerice, znaju mi uputiti sljedeće komentare: "Vau, tvoja glazba je zaista dobra, nikad ne bi rekli da ju je skladala žena!" Je li drugi dio rečenice uistinu potreban? Znam da su upućeni iz dobre namjere, ali u svojoj nesvjesnosti dotične osobe to percipiraju kao kompliment. To mi stvara nelagodu, jer mi nikada nije namjera uvrijediti nekoga tko mi upućuje kompliment. Biti "žena" skladatelj ne bi trebalo biti promatrano kao nešto specijalno, već bi trebalo biti prirodno poput zraka koji udišemo. A polako idemo k tome, vrijeme će učiniti svoje.

Leži li "prava glazbena umjetnost" daleko od estrade? Kako poimate granicu između puta umjetnosti, trendova i "masovnoga ukusa"?

Umjetnička je glazba sasvim jasno odijeljena od popularne u samoj srži, svrsi, ideološkoj koncepciji, a publika je probna i uska. Kriteriji umjetničke i popularne glazbe potpuno su drugačiji i stoga nije vrlo praktično stavljati ih u isti kontekst. Popularna glazba je masovna pojava, za razliku od klasične u kojoj se izdvajaju pojedinci, bilo u području kompozicije ili interpretacije. Hijerarhijski gledano, klasična glazba pruža daleko veće umjetničke dosege, iako to popularnoj glazbi nije niti cilj, s obzirom da ima više društvenu i socijalnu ulogu, a manje umjetničku.

Kao tinejdžerica, ali i studentica, svirala sam u nekoliko alternativnih *rock* bendova. No, kako sam postupno otkrivala klasičnu i filmsku glazbu, tako su prestale i moje aktivnosti na tome polju. Međutim, baš kao i svi, svakodnevno sam okružena popularnom glazbom te ju i dalje ponekad volim aktivno poslušati. Pritom ne mislim na domaću "estrada", koja je glazba kiča.

Užitak je promatrati kako filmu udahnujem novi život